

BESLUIT

Besluit van de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar van de heer M. Jankie tegen zijn besluit van 8 oktober 2001.

Nummer 11/166

Betreft zaak: M. Janki vs KLM

I. Verloop van de Procedure

1. Op 2 januari 1998 heeft de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit (hierna: d-g NMa) een brief ontvangen van de rechtspersoon Sociaal Kulturele Vereniging SHIVA (hierna: SHIVA), waarin een klacht wordt ingediend.

2. De klacht van SHIVA richt zich op prijsafspraken tussen de Koninklijke Luchtvaartmaatschappij NV (hierna: KLM), de Surinaams Luchtvaartmaatschappij (hierna: SLM) en de Antilliaanse luchtvaartmaatschappij (hierna: ALM) op de vliegverbinding Amsterdam Paramaribo, Amsterdam-Nederlandse Antillen en Nederlandse Antillen-Paramaribo v.v. Bij dezelfde brief richt SHIVA zich tegen misbruik van een monopoliepositie door KLM en/of SLM. Klager stelt dat de vliegtarieven op de genoemde routes extreem hoog worden gehouden.

3. Op 8 oktober 2001 heeft de d-g NMa een [besluit tot afwijzing van het verzoek](#) om toepassing van artikel 56 Mw genomen (hierna: het primaire of bestreden besluit).

4. Bij brief van 15 oktober 2001 heeft de heer M. Jankie bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit.

II. Het bestreden besluit

5. Naar aanleiding van de klacht van SHIVA is (ambtshalve) een onderzoek ingesteld naar mogelijke overtreding van artikel 6, lid 1, Mw en mogelijk misbruik van machtspositie door KLM en/of SLM. De d-g NMa heeft het verzoek van SHIVA om toepassing van artikel 56 Mw afgewezen, omdat de samenwerkings- en exploitatieovereenkomst tussen KLM en SLM geen inbreuk vormt op artikel 6, lid 1, Mw op grond van artikel 16 Mw, en KLM/SLM geen inbreuk heeft gemaakt op artikel 24 Mw.

III. Gronden van bezwaar

6. In het bezwaarschrift wordt gesteld, dat de beoordeling over onder meer de tarieven en de luchtvaartovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden

en de Republiek Suriname onjuist zou zijn.

IV. Beoordeling

7. Degene aan wie op grond van artikel 8:1, lid 1, Awb het recht wordt toegekend beroep in te stellen, dient ingevolge artikel 7:1, lid 1, Awb eerst bezwaar te maken bij het bestuursorgaan dat het bestreden besluit heeft genomen. Ingevolge artikel 8:1, lid 1, Awb, jo. artikel 93, lid 1, Mw kan een belanghebbende tegen besluiten op grond van de Mededingingswet beroep instellen bij de rechtbank Rotterdam.

8. Uit artikel 1:2, lid 1, Awb blijkt dat onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Daarnaast moet blijken de rechtspraak aan de volgende cumulatieve voorwaarden zijn voldaan. Er moet sprake zijn van een "eigen belang", dat "objectief bepaalbaar", "actueel" en "persoonlijk" is.

9. Persoonlijk belang houdt in dat het bij het besluit betrokken belang zodanig moet zijn dat men zich daarmee onderscheidt van anderen. In de Memorie van toelichting bij art. 1:2 Awb staat dat als volgt verwoord: "Maar ook een persoon van wie gezegd kan worden dat hij enig belang heeft, doch die zich op dat punt niet onderscheidt van grote aantallen anderen, kan niet worden beschouwd als een persoon met een rechtstreeks betrokken belang"[1]. Het feit dat iemand enig belang heeft, is derhalve onvoldoende om beschouwd te worden als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb.

10. Aan het criterium van voldoende persoonlijk belang is door het College van Beroep voor het bedrijfsleven als volgt nadere invulling gegeven[2]:

Met het stellen van het vereiste van het zijn van belanghebbende is door de wetgever een begrenzing beoogd van de kring van degenen die tegen een besluit beroep kunnen instellen. () Het is niet de bedoeling van de wetgever geweest beroep open te stellen voor een ieder. Er zal dan ook sprake moeten zijn van een specifiek, individueel belang van betrokkene, dat door het besluit wordt geraakt en waardoor de positie van de betrokkene zich onderscheidt van die van willekeurig iedere andere elektriciteitsafnemer.

11. Bij brief d.d. 15 november 2001 van de NMa aan de heer M. Jankie is hem gevraagd waarom hij meent belanghebbende te zijn in de zin van artikel 1:2 Awb. Hierop heeft de heer M. Jankie bij brief d.d. 24 november 2001 geantwoord dat hij belanghebbende is omdat hij regelmatig van Amsterdam naar Paramaribo en v.v. vliegt. Door de handelswijze van KLM/SLM meent de heer M. Jankie rechtstreeks in zijn belang getroffen te zijn.

12. De heer M. Jankie voldoet niet aan het belanghebbende begrip. De rechtbank Rotterdam heeft recentelijk bepaald - in een zaak waarin de d-g NMa het belanghebbende begrip relatief ruim had genterpreteerd - dat er geen redenen van strategische aard zijn het belanghebbende begrip voor de Mw te verruimen. Daaraan staat naar het oordeel van de rechtbank in de weg dat een zekere beperking van de ruimst mogelijke opvatting van het begrip belanghebbende noodzakelijk is om de uitvoering van de administratieve wetgeving en de in dat kader plaatsvindende procedures efficiënt en slagvaardig te doen verlopen[3].

13. In het onderhavige geval kan een specifiek, individueel belang niet aanwezig worden geacht.

Uit de situatie van de heer M. Jankie blijkt dat hij wellicht belang heeft bij een vermindering van de vliegtarieven, maar daarin onderscheidt hij zich niet van willekeurig iedere andere afnemer van vliegtickets op de routes Amsterdam-Paramaribo, Amsterdam-Nederlandse Antillen en Nederlandse Antillen-Paramaribo v.v.[4] Niet is gebleken van een bijzonder nadeel dat de heer M. Jankie anders dan anderen treft.

14. Gezien het feit dat er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is dat de heer M. Jankie geen belanghebbende is, is zijn bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk. Hetgeen tijdens een hoorzitting te berde zou kunnen worden gebracht, zal deze vaststelling niet kunnen wijzigen. Derhalve is op grond van artikel 7:3 aanhef en onder a Awb, afgezien van het horen van de heer M. Jankie.

15. Ten overvloede zij erop gewezen dat de Europese Commissie in haar antwoord d.d. 24 oktober 2001 op een schrijven van de heer M. Jankie d.d. 11 oktober 2001 mededeelt geen reden te hebben om te twifelen aan de mededingingsrechtelijke analyse van de NMa en het uitgevoerde kostenonderzoek in onderhavige zaak. De Commissie benadrukt in haar brief dat het feit dat KLM/SLM kennelijk over een monopoliepositie zou beschikken op de route Amsterdam-Paramaribo, als zodanig niet tot een inbreuk van het mededingingsrecht leidt.

16. Gelet op het bovenstaande dienen de bezwaren van de heer M. Jankie tegen het oordeel van

de d-g NMa dat geen sprake is van een overtreding van artikel 6, eerste lid, Mw noch van artikel 24, eerste lid, Mw door KLM en SLM, niet-ontvankelijk te worden verklaard.

V. Besluit

17. De directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit verklaart de bezwaren van de heer M. Jankie tegen zijn besluit van 8 oktober 2001 niet-ontvankelijk.

Datum: 14 december 2001

w.g. A.W. Kist

Directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit

Tegen dit besluit kan degene, wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit een beroepschrift indienen bij de arrondissementsrechtbank te Rotterdam, sector

bestuursrecht, Postbus 50951, 3007 BM Rotterdam

---

[1] PG Awb I, blz 148.

[2] CBB, 4 november 1999, nrs. Awb 97/681, 97/682 en 97/683.

[3] Rb. Rotterdam 15 augustus 2001, MEDED 99/1783-SIMO en 99/1836-SIMO; Zie ook PG Awb I p. 148.

[4] Zie bijvoorbeeld Rb. Rotterdam, 15 augustus 2001, zaak 99/1783 MEDED SIMO.

Aan de inhoud van deze pagina's kunt u geen rechten ontlelen.